

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Κυρίως ένα εικονιστικό σήμα που έχει καταχωριστεί στη Γερμανία και περιέχει το λεκτικό στοιχείο «Raiffeisen», για υπηρεσίες των κλάσεων 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41 και 42.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 ⁽¹⁾, διότι υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης των επίμαχων σημάτων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2010 — IVBN κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-201/10)

(2010/C 179/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (Voorburg, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: Maarten Meulenbelt, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κηρύξει παραδεκτή την προσφυγή·

— να ακυρώσει τη προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως C(2009) 9963 τελικό της Επιτροπής της 15ης Δεκεμβρίου 2009 σχετικά με το μέτρο ενισχύσεως E 2/2005 και N 642/2009 (Κάτω Χώρες)

— υφιστάμενη ενίσχυση και ενίσχυση υπέρ ενός ειδικού σχεδίου προοριζόμενες για εταιρίες κοινωνικής στέγης. Διατυπώνει τρεις λόγους ακυρώσεως.

Πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι παραβιάστηκαν τα άρθρα 18 και 19 του κανονισμού 659/1999 ⁽¹⁾, τα άρθρα 106, παράγραφος 2, 107 και 108 ΣΛΕΕ και η υποχρέωση αιτιολογήσεως. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή εξέδωσε εσφαλμένως τα πραγματικά περιστατικά όσον αφορά την υποχρέωση των εταιριών κοινωνικής στέγης να χρεώνουν με μισθώματα κάτω από τα εύλογα μισθώματα που έχουν καθοριστεί από το κράτος. Περαιτέρω, κατά την προσφεύγουσα, δεν αιτιολογήθηκε και είναι εσφαλμένη η οριοθέτηση της στοχευμένης ομάδας για κοινωνική στέγηση. Επίσης, η Επιτροπή κακώς δεν έδωσε αντικειμενικά όρια για το κόστος κατασκευής των προς ενίσχυση κατοικιών και για την εγγενή ποιότητα των κατοικιών αυτών, όπως αυτή αντικατοπτρίζεται στο μισθώμα. Επιπλέον, δεν παρασχέθηκε επαρκής εγγύηση κατά της υπεραντισταθμίσεως, οπότε η Επιτροπή παρέβη και το άρθρο 5 της αποφάσεως σχετικά με τις υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος ⁽²⁾. Τέλος, η προσφεύγουσα διατείνεται συναφώς ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε την καταγγελία της προσφεύγουσας σχετικά με τον ρόλο του Woningssinvesteringsfonds και τη Nederlandse Waterschapsbank.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 659/1999 και του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 794/2004 ⁽³⁾, καθώς και παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή παρέλειψε να προβεί σε λεπτομερή έρευνα και κακώς δεν διαπίστωσε ότι η ενίσχυση προς εταιρίες κοινωνικής στέγης, όπως περιγράφηκε στην υπόθεση E 2/2005, πρέπει να θεωρηθεί εν όλω ή τουλάχιστον κατά το μεγαλύτερο μέρος ως νέα ενίσχυση και όχι ως υφιστάμενη ενίσχυση.

Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή ενήργησε σε αντίθεση με τα άρθρα 106, παράγραφος 2, 107 και 108 ΣΛΕΕ επειδή δεν κίνησε την επίσημη διαδικασία έρευνας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με τα άρθρα 4 και 6 του κανονισμού 659/1999, οπότε δεν έγιναν σεβαστά ούτε τα διαδικαστικά δικαιώματα της προσφεύγουσας που απορρέουν από τις διατάξεις αυτές.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

⁽²⁾ Απόφαση 2005/842/ΕΚ της Επιτροπής, της 28ης Νοεμβρίου 2005, για την εφαρμογή του άρθρου 86, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντισταθμίσεως για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας που χορηγούνται σε ορισμένες επιχειρήσεις επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος [κοινοποιήθηκε υπό τον αριθμό E(2005) 2673] (ΕΕ L 312, σ. 67).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 794/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 140, σ. 1).